

5. Безус Р.М. Особливості інвестиційного забезпечення розвитку органічного агровиробництва в Україні / Р.М. Безус, О.В. Білоткач // *Yong Scientist*. – 2017. – № 3(43). – С. 581-585.

УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА: ФІНАНСОВИЙ АСПЕКТ

*Васьківська К.В., д.е.н., професор,
Прокопишак В.Б., к.е.н., старший викладач,
Децик О.І., аспірант
Львівський національний університет імені Івана Франка*

Державна політика фінансового забезпечення інвестиційної діяльності суб'єктів підприємництва є складовою частиною державної регіональної економічної політики. Вона заслуговує детальнішої уваги до її розробки та реалізації як інструменту впливу держави на інвестиційні процеси, що відбуваються в різних сферах економіки.

В умовах дефіциту фінансових ресурсів суб'єктів підприємництва найвигідніший спосіб фінансування – це залучення прямих іноземних інвестицій, оскільки пряме іноземне інвестування не впливає на зовнішню заборгованість держави.

Прямі іноземні інвестиції мають і позитивні сторони, зокрема, вони компенсують дефіцит внутрішніх заощаджень, які мають місце в українській економіці. Але, слід пам'ятати, що стимулом для іноземних інвестицій є одержання більшого прибутку, розширення ринків збуту, пошук інноваційних видів діяльності.

Слід відмітити, що на локальному рівні важливості набуває чинник – вид економічної діяльності, який має властивість змінюватись зі зміною економічних умов. Домінуючий вид економічної діяльності може втратити своє пріоритетність. Наприклад, у Львівській області за останні роки пріоритетності набирає сфера послуг. Саме тому, цілком погоджуємось із думкою С. Шульц, що диверсифікація економічної діяльності, в умовах міжсуб'єктної і міжвидової територіальної конкуренції, є одним з її наслідків і важливим чинником формування інвестиційної привабливості іноземних інвестицій [1, с. 105].

Під територіальною конкуренцією суб'єктів підприємництва слід розуміти боротьбу за внутрішні ринки збуту продукції, товарів чи послуг. Територіальна конкуренція є рушійною силою соціально-економічного розвитку території й одночасно, основним інструментом економії фінансових ресурсів суб'єктів підприємництва.

Фінансова політика на регіональному рівні являє собою систему заходів, що здійснюються органами влади з метою управління процесом утворення, розподілу, перерозподілу та використання фінансових ресурсів в регіоні.

Основним документом, на основі якого реалізується регіональна політика є стратегія розвитку регіону. Ключовим елементом тут постає систематичне надання органами влади допомоги тим суб'єктам підприємництва, котрі не мають достатніх ресурсів для виконання покладених на них функцій.

Основними цілями державної регіональної фінансової політики щодо фінансового забезпечення інвестиційної діяльності суб'єктів підприємництва, які закладені в законодавстві, зокрема положеннях Конституції України та законодавчих актах можна вважати наступні: створення соціально-економічних умов комплексного розвитку територій; пріоритетність у наданні фінансової допомоги тим суб'єктам підприємництва, які не мають достатніх ресурсів для виконання покладених на них функцій і обов'язків; створення умов для ефективного й раціонального використання природних ресурсних можливостей територій; розширення можливостей використання територіальних чинників економічного зростання суб'єктів підприємництва на основі забезпечення фінансової самостійності в інвестиційній діяльності.

Основною метою процесу адміністрування підприємницької діяльності є сприяння розвитку виробництва, підтримання підприємницької активності та підвищення рівня зайнятості населення. Цього можна досягти шляхом надання додаткових інвестицій, стимулювання залучення додаткових коштів підприємницьких структур та створення сприятливих фінансових можливостей для іноземних інвесторів, до яких належать перш за все податкові пільги та гарантії захисту іноземних інвесторів. Важливим є створення інвестиційного клімату як на регіональному, так і на локальному рівнях для залучення іноземних інвесторів.

При залученні іноземних інвестицій важливим є на початковому етапі визначитись з пріоритетними напрямками інвестиційної діяльності суб'єктів підприємництва, які б відповідали стратегії розвитку території. Наступний етап характерний перетворенням інвестиційних ресурсів у економічну систему території (тут значний вплив мають органи місцевого самоврядування) з подальшим її перетворенням на очікувані результати. У залежності від виду економічної діяльності межі цих етапів можуть бути різними. Розширення впливу ринкових механізмів в економіці України, поглиблення інтеграційних процесів і вихід на світовий ринок поставили перед вітчизняним товаровиробником завдання утримання конкурентної позиції, що у сучасному економічному середовищі вимагає активізації інвестиційної діяльності суб'єктів підприємництва як пріоритетного напрямку підвищення ефективності їх функціонування.

Важливим напрямом щодо усунення проблем фінансового забезпечення інвестиційної діяльності суб'єктів підприємництва є сприяння на державному рівню залучення іноземних інвестицій до різних сфер економіки. Сприяння в рамках регіональної політики передбачає, зокрема, фінансове забезпечення підприємницької діяльності, відповідно до цілей розвитку пріоритетних сфер економіки, боротьбу з довгостроковим безробіттям і стимулювання розвитку територій.

Література:

1. Шульц С. Економічний простір України: формування, структурування та управління / С. Шульц. – Львів: ІРД НАН України, 2010. – 408 с.

ІННОВАЦІЙНИЙ МІЖНАРОДНИЙ АВІАБІЗНЕС

*Венгерська Н.С., к.е.н., доцент
Запорізький національний університет*

В умовах глобальної економіки та розвитку транспортних авіаційних мереж одним із вагомих факторів ефективного функціонування міжнародних авіакомпаній є здійснення інноваційної діяльності. В умовах жорсткої конкуренції саме інноваційна діяльність забезпечує технологічні та економічні перетворення авіакомпаній.

Сучасне конкурентне середовище характеризується зниженням цін на авіаквитки та появою нових гравців на ринку, що зумовлює розробляти авіакомпаніями нові та стійкі стратегії. Основними чинниками нових стратегій розвитку є використання цифрових технологій та розробка механізму чіткого позиціонування на ринку [1]. Зокрема такі міжнародні авіакомпанії як Estonian Air, KLM Royal Dutch Airlines, Turkish Airlines, Icelandair, United Airlines, Lufthansa, Air New Zealand та Emirates є лідерами у впровадженні інновацій, використовуючи широкі можливості інформатизації та інтелектуалізації економіки. Українські авіакомпанії також долучаються до процесу активізації інноваційної діяльності в сфері авіаційних перевезень, проте рівень їх конкурентоспроможності є нижчим, порівняно з вищевказаними авіакомпаніями.

Під інноваційною діяльністю в сфері авіаперевезень розуміється розробка, подання новаторських ідей в сфері організації інфраструктури авіаперевезень, впровадження нових видів повітряних судів, які відповідають міжнародним вимогам по експлуатації на внутрішніх і зовнішніх авіалініях, реалізація проектів по впровадженню передових інформаційних технологій надання послуг пасажиром та управління бізнесом за допомогою інвестицій, що здійснюються фінансовими і приватними компаніями, з урахуванням взаємодії з державними структурами [2].

Важливим елементами інноваційної діяльності авіакомпаній стали маркетингові інновації. Маркетингові інновації сучасних авіакомпаній базуються на таких аспектах [3]:

1. Орієнтація на клієнта. Авіакомпанії роблять акцент на задоволенні потреб своїх клієнтів. Наприклад, використання соціальних медіа-постів або гумористичної реклами як способу краще запам'ятовуватися клієнтам. Так Air Zealand стала відома своїм веселими, але інформативними відео про безпеку.

2. Використання трендів. Щоб бути привабливим для споживачів, необхідно орієнтувати на тренди, що оточують клієнтів. Наприклад, Pokemon